

prima instanță - (Judecătoria Glodeni) V. Nogai
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Albu, A. Toderaș, I. Talpa

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Sveatoslav Moldovan
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grigore Dolineanschi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Dijovschii împotriva lui Grigore Dolineanschi cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Alexandru Dijovschii, casată hotărârea Judecătoriei Glodeni din 21 octombrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 02 iulie 2015 Alexandru Dijovschii a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Dolineanschi, solicitând repararea prejudiciului material în sumă de 5 600 lei și încasarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că este proprietarul autobuzului de model „Ikarus 211”. În luna iulie 2013, având un acord verbal de comodat, i-a încredințat autobuzul lui Grigore Dolineanschi, pentru a transporta muncitorii pe traseul Fundurii Vechi-Bălți și Bălți-Fundurii Vechi.

Susține că autobuzul era funcțional și avea testarea tehnică efectuată.

Menționează că la 15 martie 2013 a procurat pentru autobuz două acumulate noi de marca AKAJI 6CT-190, la preț de câte 2 800 lei fiecare, în sumă totală de 5 600 lei.

Indică reclamantul că în perioada iulie 2013 - aprilie 2015 pârâtul așa și nu a transportat muncitorii, însă autobuzul s-a aflat în posesia și folosința lui.

În luna aprilie 2015 Grigore Dolineanschi i-a comunicat că poate lua autobuzul de la el deoarece nu are nevoie de acesta. Când a ajuns la locul de preluare a autobuzului, în satul Fundurii Vechi, a depistat că la acesta lipseau acumulatele.

Afirmă că la nenumăratele adresări de a-i fi restituite acumulatele, pârâtul refuză, motivând că nu le mai are.

Astfel, consideră reclamantul Alexandru Dijovschii că pârâtul Grigore Dolineanschi i-a cauzat un prejudiciu în sumă de 5 600 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Glodeni din 21 octombrie 2015 acțiunea înaintată de către Alexandru Dijovschii împotriva lui Grigore Dolineanschi cu privire la repararea prejudiciului material, a fost respinsă ca neîntemeiată și nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 03 noiembrie 2015, Alexandru Dijovschii a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de Alexandru Dijovschii.

S-a casat hotărârea Judecătorei Glodeni din 21 octombrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Dijovschii împotriva lui Grigore Dolineanschi cu privire la repararea prejudiciului material.

S-a încasat de la Grigore Dolineanschi în beneficiul lui Alexandru Dijovschii suma de 5 600 lei cu titlu de prejudiciu material și 126 lei cu titlu de taxă de stat.

La 04 ianuarie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Grigore Dolineanschi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016 și menținerea hotărârii Judecătorei Glodeni din 21 octombrie 2016.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, precum și, instanța de apel a interpretat eronat legea.

Totodată consideră recurentul că instanța de apel a interpretat eronat situația de fapt și greșit a ajuns la concluzia privind vinovăția sa.

Susține că, instanța de apel în motivarea soluției adoptate a făcut referință la încheierea privind rezultatele examinării petiției din 29 mai 2015, eliberată de IP Glodeni și materialele anexate la aceasta, printre care procesul-verbal de consemnare a declarațiilor sale din 27 mai 2015.

Însă, indică recurentul, că semnătura de pe procesul-verbal nu este a sa, iar instanța de apel, fără a numi o expertiză grafologică, din oficiu, a concluzionat că semnătura îi aparține.

La fel, susține că circumstanțele considerate de către instanța de apel ca fiind dovedite și anume, precum că, pârâtul nu întoarce acumuloarele reclamantului deoarece are datorii față de el, nu au suport juridic.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 04 noiembrie 2016 (f.d. 111), iar la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat de Grigore Dolineanschi la 04 ianuarie 2017 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Grigore Dolineanschi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Grigore Dolineanschi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari